PROPAGIRANJE DOSADE

POGLAVLJE II

"ISPOVIJEST JEDNE BUDALE"

LIRSKA POEZIJA 1
/ 653 stiha /

STIH	DJELO	GODINA
653	"TANJA"	1982.

"TANJA" ili "ISPOVJEST JEDNE BUDALE"

UVODNIK

Odmah da se zna,
ta budala, to sam ja!
Budala sam što ovo pišem,
al' zbog Tanje ne mogu da dišem.

I danju i noću,
mislim samo na Tanju,
zato reći joj sve hoću,
pišući ovo isključivo za nju.

Al' da i meni padne kamen sa srca,
koje sve više u Tanjinom ritmu kuca,
i za sebe pišem ovo;
a istinito je svako slovo,
istinit je svaki redak,
vratimo se na početak;

PJEVANJE I

Bože mili čuda velikoga,
il' to grmi, il' se zemlja trese,
il' udara more o bregove?
Nit' to grmi, nit' se zemlja trese,
nit' udara more o bregove!

To naš Damir, sad se boji,
pred školom sada stoji.
To naš Damir, sada pati,
hoće kući da se vrati.

Sam se sebi sada jada,
ući u školu mora sada,
srednju školu, prvi put,
zato je uplašen i ljut.

Srednja škola - bauk pravi,
vrti mu se skroz po glavi.
Odrasli su to sve rekli,
na mlakoj vatri ga pekli,
zato sada ima tremu!
Jao bože, teško njemu.

Na zvona zvuk,
skupi on hrabrost svu,
i uz potmul' muk,
uđe u školu tu.

Odrediše ga u prvi-jedan,
razred mali, prljav, bijedan,
stare klupe, stari pod
gdje odzvanja svačiji hod.

Prašina se odmah digla,
čim je rulja naša stigla.
Halabuka brzo prođe,
raska naša nova dođe,
sa smiješkom na licu,
koji asocira na skrivenog ubicu!

Uskoro ode po pravilnike,
nas ostavi mirne poput slike.
(Nestade prijašnje vike!)
Na mjesta svoja sjedamo,
i međusobno se gledamo,
moj pogled po razredu luta,
promatram svakog po nekoliko puta.

Pogled mi na Tanji stade,
al' toliko da se znade,
nije to ljubav bila,
ni simpatija se tu nije krila,
ipak, malo mi se je svidila!

To sam znao,
čim sam je pogledao,
čim nisam imao snage i moči,
da od Tanje odvojim svoje oči!

PJEVANJE II

Bože mili, velikog li čuda,
kakva li je ovo škola luda?

Dani poput rijeke teku,
svak' već ima ocjenu neku,
neko bolje neko loše,
sve okruglo pa na čoše!

To nije problem nama,
netko sam, a nekom mama,
ocjene sređuje
i ispričnice uređuje.

Bez problema ja sam bio,
učiti nisam htio,
već sam kocku rješavao
i strip proučavao.
Sve više zbog Tanje nisam spavao,
tome u početku, nisam važnost pridavao!

Koliko puta do kasno u noć,
o Tanji sam maštao.
U mislima, na dalek put sam morao poć',
i zbog toga sam ispaštao,
jer Tanju više vidjet neću,
izem ti takvu sreću!

Polako Tanja prerasta u problem pravi,
vrti mi se skroz po glavi,
i u snu mi se javlja,
to me ne zabavlja!

Sve više sam na sebe ljut bio,
i samom sebi krio,
da simpatišem Tanju,
i sve češće mislim na nju!
Nekada sam to skrivao,
nekada sam to pokazivao;

Antonio je dobivao u glavu kredu,
zato što je s Tanjom sjedio u redu.
O Beganu sam ep napisao,
zato što je od Tanje lektiru prepisao.

Zašto sam Tanju s kredom gađao?
Zašto sam Tanji stvari skrivao?
Zašto sam se s Tanjom često svađao?
Zašto sam od Tanje šamare dobivao?
Zašto sam u tim šamarima uživao?

To nikakva tajna nije,
već se i zna,
srce moje za Tanju bije,
zacopan u nju bijah ja!

Uskoro kraj školske godine dođe,
ta "ludost" malo me prođe.
Nadao sam se da će to kraj biti,
da zbog Tanje neću više suze liti,
da ću moći mirno spavati
i stripove proučavati.

Al' to istina bila nije,
iako ne tako često kao prije;

I dalje mi se Tanja priviđala,
i dalje mi se Tanja sviđala,
i dalje sam Tanju sanjao,
i dalje sam Tanju u snu ganjao,
i dalje sam se protiv toga borio!

Al' brzo sam se zamorio!
Ljubav prema Tanji je bila sve jača,
uspjela je sve da nadvlada!
Moje srce to počinje da shvaća,
moj otpor počinje da pada!

Zato, kada je 9 mjesec došao,
i kada sam u 2 srednje pošao,
bio sam sretan i tužan u istom trenu;
Tužan, jer u školu moram ići,
a i nove brige će stići.

Sretan, jer ću vidjet' figuru njenu,
njenu kosu, njene oči
koje me proganjaju,
bez kojih živjet neću moći,
vidjet ću Tanju!

PJEVANJE III

Bože mili čuda li velika,
kakva li je ovo vika?

To se đaci sada bune,
profesori se povampirili!
Iz profesorskih usta vatra sune,
đaci se primirili!

Mene su mučile brige druge,
srce mi je bilo puno tuge,
Tanji to priznat' nisam htio,
i od Tanje to sam krio.

Ljubav mi je teško pala,
jer ja sam samo jedna budala,
koja joj dosađuje,
i život zagađuje.
Moja je misao,
takva ljubav nema smisao!

Zbog toga sam plakao noćima,
i u mojim suznim očima,
nastala su priviđenja glupa;

Tanja je bila veća od Trajanovog stupa,
a kao kamen hladna i tvrda,
jedino lice joj se mrda,
i pokazuje da je jako ljuta,
da pobjegnem, da joj se sklonim s puta.

Priviđenja su se pretvarala u noćne more,
zbog kojih noćima nisam spavao do zore.

Izlaz se je zvao Jasna,
koja se, kao da je basna,
pojavila u zadnji čas.
Ništa nije bilo između nas,
na Tanju me podsjećala,
bila je to simpatija mala,
tako sam i Tanji bliže bio,
i opet sam sebi krio,
da je Tanja za sve kriva,
kriva je i što je živa!

To s Jasnom brzo prođe,
Tanja mi pred oči opet dođe,
duša, mozak, srce moje,
izgubih ja sve troje!
Sve za Tanju sada radi,
i s gazdom bivšim se svadi!

Joj stripovi moji,
napuštam vas ja polako,
još u Tanji moje srce stoji,
zar mora biti baš ovako?

Pretvaram se da strip kupit' želim,
pretvaram se da mu se veselim.
A kada ga pročitam
sam sebe upitam,
što sam ja to pročitao?
Odgovor rijetko kad sam znao.
Zaključak, o Tanji sam razmišljao!

"Ludilo" opet uđe u me,
pa nisam ni ja od gume,
već od mesa, i od krvi,
srce mi se sve više mrvi,
jer se probudila ljubav stara,
još jača i još gora!

Ljubav koja mi srce para,
nema više pogovora!
Više se priznati ne stidim,
da uzdrhtim kad Tanju vidim,
i da i noću i danju,
mislim samo na Tanju!
Zato nek' se zna,
zacopana budala sam ja!

Kad me zezaju to mi godi,
ne znam kuda to sve vodi,
valjda ću opet biti onaj stari,
koji se samo stripom bavi,
koji za ženske nemari,
kojem je mir u glavi.

Al' nade za sada,
još uvijek nema.
Tanja sa mnom i dalje vlada,
pjevanje novo već se sprema!

PJEVANJE IV

Đaci se sada muče,
teškom mukom oni uče,
profesori pravi vrazi,
pravilo je sad na snazi,
nitko đake sada više ne mazi,
neg' da uče ih prisiljavaju,
nauku da izučavaju,
za ocjene da se bore,
a gradiva cijelo more!!!

Damir umjesto da uči,
umjesto stripom da se bavi,
s Tanjom sada on se muči,
Tanja mu je skroz u glavi.

Kocka u regalu stoji,
strip se on sad čitat' boji,
učiti više on sad neće,
prazne glave u školu kreče.
Prazne glave al' pun sreće,
jer Tanja je droga za njeg' bila,
takva lijepa, mlada, mila.

Zbog nje u školu ići želi,
zbog nje škola sad ga veseli,
zbog nje škola bauk nije,
nije bauk kao prije.

Ocjene se loše množe,
mili bože, mili bože,
dobro biti neće,
jer brige sve veče,
ga opsjedaju,
i mira mu ne daju!

Sam se sa sobom bori,
sve ga više ljubav mori,
pod nogama mu sada gori,
polugodište je već blizu,
teško je prevladat krizu,
jer ocjene neće past' sa neba,
za ocjene, učit' treba,
snage mu nedostaje,
i ništa drugo mu ne preostaje,
nego život napustiti,
vječnom snu se prepustiti!

Jer dok Tanja s njime vlada,
bolje bi mu bilo mrijeti,
bez golema mrijeti jada!
Teško njemu to bi bilo,
nikom mrijeti nije milo,
i to ne treba željet htjeti!
Al' šta drugo može,
mili bože, mili bože!

Život za njeg' vrijedan nije,
nikad neće biti ono prije,
za njeg' više života nema,
smrt svoju sada sprema.

Ubiti on se želi,
ništa ga ne veseli,
glava, srce, sve ga boli,
dosadio mu život truli, goli!

Otac mu pamet soli,
mama ga tobože moli;

"Okani se gluposti sine,
godina već dosta mine,
od rođenja tvoga.

Dosta si star, uči,
il' ćeš vidjet svoga boga!
Batina će inače na leđima pući!
Zar nam kečevima ljubav želiš zahvaliti?

Stripove ćemo ti popaliti,
izlaz zabraniti,
ujutro ćeš rano morat' raniti,
i učiti cijeli dan!

Uči, il' napusti ovaj stan!
Uči, il' se gubi iz kuće ove!
Uči, il' traži si roditelje nove!"

Ove riječi ga ne bole,
zna on da ga oni vole,
samo mu sad pamet sole,
i prijetnje lažne daju!
To i oni sami znaju...

Al' ipak to ga smeta,
ipak se on za stripove boji!

Pun je jeda,
strah ga opsjeda,
što ako slučaj koji
ih navede stripove spaliti?
Ravno smrti to će biti!
I dugo će on suze liti!

Jer za sve novce ovoga svijeta,
stripove on ne bi dao.
O smrti više nije razmišljao,
shvatio je da mu je strip,
važniji od Tanje,
da nije njen tip,
da je voli sve manje!

Pamet mu je opet došla,
ludost ga je malo prošla.
Al' loše ocjene mu se roje,
loše ocjene mu budućnost kroje!

Njihove prijetnje su ga proganjale,
njihove prijetnje su mu ušima odzvanjale,
noćima je sanjao; njihove cinične poglede,
koji tijelo lede.

Njihove ledene oči,
kad u mraku noći,
stripove na lomaču stavljaju,
to pogano djelo obavljaju!

Smijeh se dvorištem ori,
i plamen velike vatre,
stripove će da satre,
on protiv vatre ne može da se bori,
već se u plamen baca i gori!
Zar ima još nešto gore,
od ove noćne more?

Zbog toga sam odlučio,
da se lažno ubijem,
i utjeram im strah u kosti,
da im ne padnu na pamet kakve gluposti.

Najviše sam se mučio,
kako lažnu smrt da skrijem,
da za mene opasnosti nema ni malo,
jer do života mi je opet, ponovo stalo!

Našao sam način pravi;
U ruku lijekove stavi,
pa ih progutaj.
Svoj strah sputaj,
mami se prijavi,
doktore u hitnoj izgnjavi,
isperi stomak cio,
zdrav si k'o što si i bio!

Ovakav plan rizika nema,
(Kad bi nešto krivo pošlo,
  prste u usta,
  ispovraćaš se i izađe masa gusta!)
i zato smrt svoju lažnu on sprema.

Ostvario se ovaj plan,
i kao da je san,
sve je dobro prošlo,
vrijeme novo je došlo!

Teški danak sam platio,
al' stripu sam se vratio!
I dalje sam volio Tanju,
al' nisam mislio toliko na nju!
To ipak nešto vrijedi,
nastavak slijedi!

PJEVANJE V

Sad naš Damir slavi,
opet je on onaj pravi,
mir je njemu sad u glavi.
Zbog žrtve ove male,
svi njega sada žale,
svi njega sada maze,
svi njega sada paze,
za ocjene ga nitko ne davi!

Mama ga miluje po kosi
i stripove nove donosi.
Baka ga pita,
da li mu koji strip treba,
da li želi do tržnice da odskita,
kod Vlade stare stripove da mu vreba.

Nije prošlo ni 10 dana,
otvorila se stara rana,
sve je opet kao prije,
opet on o Tanji snije,
opet u njemu nešto vrije,
opet mu Tanja srce grije,
opet on to sebi krije!
Al' dugo izdržao nije!
Shvatio je da je Tanja
od droge za njeg' gora,
i da Tanju voljet mora!

Poput na vjetru granja,
koje se stalno njiše,
i dok god vjetar piri,
neće da se umiri,
on za Tanju diše!

Nevolja je u tome,
što u biču njegovome,
vjetar se smiri rijetko kada,
a i tada,
to je samo da bi izbila oluja veća,
u tome leži njegova nesreća!

I dok snijeg sada vije,
ponovo kao i prije,
istu bitku bije.
Opet se on oko Tanje kreče,
no nema sreće,
tu bitku nikad dobiti neće!

Tanja ga više mrzi nego voli,
i samog on sebe moli;
Da je se okani,
da je ne prati poput pseta,
da već prođu svi ti odvratni dani,
da već nestane s ovog' odvratnog svijeta!

Kad dođe u ovakvo stanje,
jedino mu je olakšanje,
što je između stripa i Tanje,
ljubav ipak nekako podijelio,
i jedino stripu se veselio!

Joj stripovi moji,
vračam vam se ja polako,
još u Tanji moje srce stoji,
al' mora biti baš ovako!

Opet ja strip kupit' želim,
Opet se stripu veselim.
A kada ga pročitam
sam sebe upitam,
zašto sam ja to pročitao?
Odgovor sam sada uvijek znao.
o Tanji da ne bih opet razmišljao!

Kad se u strip udubi,
stvarnost se gubi,
nastaje jedan poseban svijet,
inspirativan kao neotvoreni cvijet,
i onome tko za umjetnost nije slijep,
i onome tko umjetnost voli,
taj doživljaj je lijep,
mnogo ljepši nego život goli!

Dani k'o na filmu lete,
pun je on sada sjete,
sječa se divnih dana,
dana, kada mu je jedina mana,
bila što učiti nije htio.
I nije sada krio,
koliko želi,
da se ponovo veseli!

Da poput na drvetu grane,
koja je nakon jedne zime duge,
prepune bola i tuge,
jedva proljeće dočekala,
i koja je već propupala,
na kojoj se već vidi cvijeće,
da se i on vrati u one dane,
kada je bio pun sreće,
da zaboravi ove rane.

Al' ništa od toga, bar za sada,
jer vjetar piri, piri, piri,
i neće da se umiri,
još uvijek njime Tanja vlada!

Polugodište drugo,
traje već dosta dugo,
al' promjena nema.

Ljubav nekad i zadrijema,
al' onda vjetar ludi,
opet piriti počne,
granje se opet kreče,
i ljubav se opet probudi.

Protiv magije te moćne,
on se borit ne može, ne želi i neće.
Već čeka da ga prođe sve to,
i da dođe ljeto.
Nada se da ne griješi,
da će onda Tanje da se riješi.

Prestajao je da sebe krivi,
što se Tanji divi,
što za Tanju živi.
U ovakvoj pasivi,
sa žarom je čekao školin kraj,
sa žarom kakvim nitko prije,
školin kraj čekao nije.
A evo, već je Maj!

Prođe i taj mjesec jedan,
mjesec u kojem sam bio jadan,
mjesec koji je bio gadan,
mjesec koji je bio bijedan.

Došao je kraj školi,
srce moje se bori,
da Tanju prestane da voli,
to ga boli,
ono u sebi gori.

Al eto,
došlo je ljeto,
Tanju viđam sve manje,
dolazi mi saznanje,
da mi to godi,
i dobrom to da vodi!
Nema više onog jada,
polako Tanja u zaborav pada.

Nisam krio,
da bih života dao dio,
da se Tanja iz mene izbriše,
da je moje oči ne vide nikada više!

PJEVANJE VI

Damir u novu školu kreče,
kreče, al' baš mu se i neće!
U treći razred se upisao,
dok u nove klupe sjeda
i prazno u praznu ploču gleda,
jedva je disao.

Nije ga bilo strah,
već mu se razred gadio.
U to mu na um pade misao;
Hoće li opet zbog Tanje preživjet' krah,
il' se je ohladio?

Jer eto, il' bog, il' sudbina, il' Đavo,
svoj doprinos mu je dav'o.
Opet s Tanjom u razred ide,
a promjene na njoj se vide.

Nekako je još ljepša nego prije,
i osjeti kako u njemu nešto vrije,
kako samom sebi ne da,
da Tanju gleda,
i da se Tanje sjeća.

Sjedi sada beživotan kao vreća,
i velika nesreća,
ga pogađa,
sam sa sobom se svađa,
izgleda da se ljubav opet rađa!

Glava njega sada boli,
samog sebe opet moli,
da Tanju zanemari,
da ne popusti na njene čari.
Da život ovaj, jedini i goli,
što bolje provede,
a ne da mu kose sjede,
glavu krase,
kao da je bijelo prase!

Al' stripove on čitati želi,
stripovima se i dalje veseli,
jer ta umjetnost deveta,
umjetnost naprednog svijeta,
i dalje cvjeta,
i pomaže mu mnogo,
bez nje živjet ne bi mog'o!

A onda shvati,
strah je bezrazložan bio,
jer ljubav ne može da se vrati!
I ono o čemu je on snio,
napokon je došlo,
i ono gorko sve je prošlo!

Za ova ljetna mjeseca tri,
ostvarili su se njegovi sni!
Strip je toliko zavolio,
da bi bez njega obolio,
i ova umjetnost mlada,
uspijeva da sve nadvlada;
ljubav prema tanji gubi,
iskrivili joj se zubi!

Uspio je on da vjetar smiri,
još ponekad nešto piri,
al' to više povjetarcu liči,
nego što vjetru sliči.

On u sebi osjeća,
da je ova sreća,
zauvijek mu data,
da je izašao iz mata,
da nikad više,
za Tanju neće da diše!

Ne može se načuditi čudima,
što u svojim grudima,
ponovo srce svoje ima.
Što ga već danima,
Tanja više ne zanima!

Napokon i on ima malo sreće,
u novi život kreče,
Tanju više nikada voljeti neće!

PJEVANJE VII

Vjetar je pirit' prestao,
bol je iz mene nestao.
Napokon mogu reći;
Ponovo sam se rodio,
jer Tanje sam se oslobodio!
Nema kraja mojoj sreći!

Kad se Tanje sjećam,
kao ptica se osjećam.
Ptica koja je dvije godine u krletki bila,
ptica kojoj su htjeli podsjeći krila,
al' ptica se je oslobodila,
i novi život je vodila.
Eno je sad po nebu leti,
i na procvjetalu granu će da sleti,
a grana se ne njiše,
jer vjetra nema više.

Nikad zaboraviti neću,
tko mi je donio ovu sreću.
Strip se on zove,
i pristalica sam ja ove,
umjetnosti nove.
Stripu život dugujem,
strip me je opametio,
zato sa stripom drugujem,
i stripu sam se posvetio!

Što na kraju za Tanju reći?
Donijela mi je puno jada,
i naučila ljubavnoj nesreći.
Najveća je strahota,
što mi je uzela 2 godine života.
Al' sam barem sada,
za jedno iskustvo bogatiji,
i sa ljubavlju upoznatiji.

Ako vam nešto krivo pođe,
i nesretna ljubav na put dođe,
sjetite se pjesme ove,
ne tražite izlaze nove.
Sve će to proći,
i opet će te življeti moći.
A dok ne prođe,
stripom se bavite,
pjesme pravite.
Nemojte se boriti,
ljubavni bol je još duži,
život vam se sve više ruži,
i brzo ćete se zamoriti.

Ljubav ne bira ni godine ni spol,
već nanosi svima i radost i bol.
Nastojte da vas uvijek sretna ljubav prati,
al' nemojte da netko crni danak plati.
Ljubav je vuk u koži janjeta,
dobro i zlo ovoga svijeta.
Neka sretna ljubav cvjeta,
a bolna nek' uvene,
da muškarci i žene,
nikada ne upoznaju čudi njene!

IZVODNIK

Izvinjavam se što sam Tanju
isključivo i za sve krivio,
i krivicu prebacivao na nju.

Sada kada sam sve to preživio,
shvaćam da Tanja nije kriva!
Nije kriva što sam je volio!
Nije kriva što sam je za 'tal' molio!
Nije kriva što sam život svoj potpuno ogolio!
Nije kriva što je živa!

Tanja s tim ništa nema,
i ona je samo žrtva jedna,
sudbina nastrana i bijedna,
umjesto da nas je odvojila,
ona nam je životni put spojila.

I sudbina je kriva,
što je Tanja živa,
kad i ja u isti čas,
i što je navela nas,
na puteve koji se spajaju,
umjesto da se razdvajaju.

Koga sudbina spoji,
tome crnu budućnost skroji.
I sudbina mi se gadi,
jer prljavo i nastrani radi.
Umjesto da svijetu podari sreću,
ona ga trpa u od govana vreću.
I zato svijet spasiti treba,
al' pomoči nema!
Svakog od nas sudbina vreba,
i sa đavolom sve to sprema,
a to nikome ne godi,
i do propasti svijeta vodi!

KRAJ